

Sygnatura akt I C 677/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10-12-2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Orzechowska-Korpikiewicz

Protokolant: Magdalena Popławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10-12-2015 r. w K.

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko R. K., M. K.

o zapłatę

I powództwo oddała,

II przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze na rzecz adw. A. M. kwotę 600,00 zł tytułem wynagrodzenia nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sygn. akt **I C 677/15**

UZASADNIENIE

Powód T. W. wniósł o zasądzenie od pozwanych R. K. i M. K. kwoty 3.000,00 zł. z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania twierdził, iż na podstawie porozumienia z pozwanymi kupił dla nich w systemie ratalnym komputer, który do dnia dzisiejszego jest przez nich używany. Pozwani mieli kredyt spłacać, jednak go nie spłacili. Przeciwno powodowi została wszczęta egzekucja i zapłacił on przymusowo niespłacony kredyt i koszty. 20.11.2004 r. skierował sprawę do prokuratury. Pozwani twierdzili, że dał im komputer w prezencie, jednak to jest nieprawdą.

Pozwani w odpowiedzi na pozew wnieśli o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że powód w czasie trwania małżeństwa z T. S. dokonał w 2003 r. darowizny zakupionego w systemie ratalnym komputera na rzecz małoletniej wówczas wnuczki T. M. – córki pozwanych, z okazji I rocznicy Komunii Świętej. Powód nie odwołał wcześniej darowizny, nie powołał się na okoliczności uzasadniające jej odwołanie. Wskazali również, że powód jest osobą nie zrównoważoną, chorą psychicznie, mającą problemy z alkoholem. Od kilku lat nachodzi i nęka pozwanych, co nasiliło się po rozwodzie powoda z T. S.. Roszczenie jest niezasadne, a z ostrożności procesowej podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. W. przez 25 lat pozostawał w związku małżeńskim z T. S.. W 2004 r. została wszczęta sprawa o rozwód, która zakończyła się w 2005 r. orzeczeniem rozwodu. Wcześniej, w 2003 r. małżonkowie zakupili w systemie ratalnym za kwotę około 1.300,00 zł. komputer stacjonarny dla wnuczki żony powoda, córki pozwanych.

/ Dowód: zeznania świadka T. S. złożone na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. karta. 75 odwrót oraz nagranie z rozprawy 00:26:08 -00:38:37, zeznania pozwanej R. K. złożone na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. karta. 76

oraz nagranie z rozprawy 00:54:18 -00:59:00, zeznania pozwanego M. K. złożone na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. karta. 76 oraz nagranie z rozprawy 00:59:26 -01:01:00. /

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Niewątpliwe to na powódzie ciąży obowiązek wykazania istnienia wierzytelności, jej wysokości i terminu wymagalności.

W przedmiotowej sprawie powód ograniczył się jedynie do twierdzenia, że kupił w systemie ratalnym komputer, który miał być spłacony przez pozwanych. Powoływał się na sprawę egzekucyjną Km 637/13, z której miało wynikać, że raty za komputer nie zostały spłacone i w związku z tym prowadzona była przeciwko niemu skuteczna egzekucja.

Należy zauważyć, że z akt egzekucyjnych wynika jedynie, że przeciwko powodowi prowadzona jest egzekucja i wyegzekwowano kwotę 2.981,35 zł. Nie ma natomiast żadnej informacji, z jakiego tytułu jest to wierzytelność.

Niespornym między stronami było, że powód zakupił w 2003 r. w systemie ratalnym stacjonarny komputer. Z zeznań pozwanych, popartych zeznaniami świadka T. S. wynika, że komputer był prezentem dla wnuczki żony powoda. Wówczas T. S. i powód byli jeszcze małżeństwem. Zeznania te są w ocenie Sądu wiarygodne, bowiem wzajemnie się uzupełniają, są logiczne i spójne. W przeciwieństwie do tych zeznań, zeznania powoda są chaotyczne, nielogiczne. Powód zeznał, że zakupił komputer dla pozwanych i oni mieli go spłacać, a jednocześnie podaje, że pozwani wówczas nigdzie nie pracowali. Zaprzecza dokonanej darowizny podnosząc, że nigdzie nie ma jego podpisu, tak, jakby podpis miał być dowodem na dokonanie darowizny.

Wobec powyższego Sąd ocenił, że powód nie udowodnił istnienia dochodzonego roszczenia. W tych warunkach powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Sąd nie odnosił się do zarzutu przedawnienia roszczeń, bowiem był on bezprzedmiotowy, w sytuacji, gdy Sąd ustalił, że komputer był prezentem.

Powód był reprezentowany przez adwokata ustanowionego z urzędu i orzeczenie o kosztach wydano na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 461).